

РЕШЕНИЕ

№ 12193

гр. София, 08.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 01.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **2599** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. с чл. 84, ал. 3 във вр.с чл.75, ал.1, т.2 и т.4 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на М. Г. С., гражданин на А. ЛНЧ [ЕГН], адрес [населено място], [улица] РПЦ на ДАБ на МС срещу Решение № 1741 от 17.02.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, издадено в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на административно-производствените правила. Обжалваният административният акт е постановен в нарушение на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Счита, че административният орган е игнорирал факта, че причините да напусне страната си са свързани с наличието на заплаха за неговия живот и сигурност. Решаващият орган неправилно е приел, че спрямо него не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. Изводите направени от същия относно личното му положение намира за неправилни, необосновани и противоречащи на изложената от оспорващия бежанска история.

Твърди се, че административният орган в обжалвания акт не е разгледал поотделно и в тяхната съвкупност изложените от оспорващия факти обуславящи основателността на искането му за предоставяне на статут на бежанец. Евентуалното му завръщане в

А. ще доведе до реална заплаха за живота и сигурността му. Ето защо счита, че спрямо него са налице обстоятелствата визирани в чл.9, ал.1, т.1 от ЗУБ.

Сочи се, че е налице риск от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, т.е. хипотезата на чл.9 ал.1 т.2 от ЗУБ. Такъв риск е налице и не може да се завърне в А.. Позовава се на т.20 от Насоките на ВКБООН относно ситуацията в А. се съдържа предупреждение за невръщане: Тъй като ситуацията в А. е нестабилна и може да остане несигурна за известно време, в съчетание с мащабна хуманитарна извънредна ситуация в страната, ВКБООН продължава да призовава държавите да преустановят принудителното връщане на граждани и бивши обичайно пребиваващи тази държава, включително тези, на които молбите им за убежище са отхвърлени. С оглед нестабилността на ситуацията в целия А., ВКБООН не счита за уместно да се отказва международна закрила на афганистанци и бивши обичайно пребиваващи в тази държава поради алтернатива за вътрешно разселване или преместване. Изводите относно настоящата ситуация в А., са базирани на подход, който противоречи на методологията на Европейската служба за подпомагане в областта на убежището (ЕСПОУ) към Европейската комисия, публикувана на интернет-страницата и изискваща цялостна преценка на основанията за предоставяне на статут, което е свързано най-вече със събиране на доказателства от повече от един източник и анализирането им в количествено и качествено отношение. Заявява, че в решението са посочени единствено справки, изготвени от ДАБ, където не са посочени източниците, въз основа, на които са изготвени.

В съдебно заседание, оспорващия се явява лично и с адвокат В. Б., служебно назначен процесуален представител по ЗПП, поддържа жалбата в цялост. Счита, че е налице съществено процесуално нарушение във връзка с превода, който е осъществен при интервюто на чужденеца. Представя подробни писмени бележки, в които акцентува на съществени нарушения при провеждане на интервюто, като адм. орган не се е съобразил с езика, който владее и разбира оспорващия.

В съдебно заседание оспорващият М. Г. С., чрез преводача заяви, че иска да остане в Б. и моли за документите си. Заявява, че ако бъде върнат в А. ще го убият.

Ответната страна чрез юрисконсулт Х. счита, че жалбата следва да бъде оставена без уважение, а решението намира за законосъобразно. Добавя, че по отношение на твърденията за превода и това, че жалбоподателят не е разбирал езика, на първа страница от протокола на интервюто изрично е записано, че жалбоподателят разбира смисъла на думите и самия превод. На втора страница от самото интервю М. С. изрично посочва, че не е заплашван от талибаните. В заключение протоколът е подписан с пълното знание и самосъзнание на жалбоподателя за записаното в него.

Административен съд София - град, I отделение, 4 - ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството за закрила е започнало по молба за международна закрила с вх. № – ВР – 13-824/27.06. 2024 г. на РПЦ [населено място], отдел „ПМЗ – кв. Военна рампа“, подадена от М. Г. С., от мъжки пол, [дата на раждане] в пров. К., А., гражданин на А., етническа принадлежност – пашун, вероизповедание – мюсюлманин сунит, семейно положение – женен, с лични данни установени въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т. 3 от ЗУБ. След подаване на молбата за предоставяне на международна закрила чуждият гражданин самоволно напуска лагера във Военна рампа, видно от докладна записка № ВР-420 от 08.07.2024 г. С Решение №

8989/28.08.2024 г. на председателя на ДАБ при МС производството по подадената молба за предоставяне на международна закрила от М. Г. С. е прекратено. Същият е задържан от властите на територията на Б. и е върнат в Република Б., съгласно регламент „Д.“, настанен е в РПЦ, [населено място], отдел „ПМЗ-кв. „Военна рампа“. Подава молба за закрила с рег. № УП-16273 от 09.01.2025г. и производството за предоставяне на международна закрила е възобновено.

В производството на основание чл. 63а и сл. от ЗУБ е проведено интервю с кандидата за закрила при спазване на разписаните в посочените разпоредби правила – предварително уведомяване на кандидата на разбираем за него език. Интервюто е проведено в присъствието на преводач от и на езика дари. Видно от протокола за проведено интервю с рег. № УП-16273/09.01.2025 г. чуждият гражданин твърди, че преди три години и осем месеца е напуснал нелегално А. и заминал за И., където останал 2 години, след което заминал нелегално за Турция и пребивавал там 9 месеца. Преди около 3 месеца, преди интервюто, влязъл нелегално в Б., останал тук 1 месец и бил принуден да подаде молба за закрила. Тъй като не искал да остане в Б., заминал за Б. и там останал 2 месеца и половина, откъдето заради пръстовите отпечатащи го върнали обратно тук. М. Г. С. мотивира молбата си за международна закрила с твърдението, че е военен и имал проблеми с талибаните и лични проблеми. Разказва, че е бил войник, полицаи, около 2 години и половина и служил на родината си. Твърди, че баща му и чичо му били убити, но той никога не е бил заплашван, насилван, отвлечан или преследван от талибаните или от някой друг. По собствените му думи имал личен проблем заради делба на земи. Декларира, че той лично нямал реални проблеми- но го било страх за живота му, защото бил военен.

В подкрепа на бежанската си история кандидат-бежанецът е предоставил фотокопие на афганистанска лична карта № 38039047 от 24.11.2021 г. на М. Г. С.; копие на афганистанска лична карта № 22066 на С. З. Х. и копие на афганистанска служебна карта № В. на С. З. Х., който съгласно декларираното от лицето при регистрацията е негов баща; копие на афганистанска лична карта № 1400-0105-00507 на Т. Б. А., която по негови твърдения е негова майка; фотокопие на сертификати и удостоверения, във връзка с военната служба на кандидата; различни снимки, свързани с военната му служба.

Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: В..

Видно от подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ лицето е декларирано, че неговите имена са М. Г. С., [дата на раждане] От предоставеното фотокопие на афганистанска лична карта № 38039047 от 24.11.2021 г. е видно, че същата е издадена на М. Г. С., като за дата на раждане е посочена 20.09.2001 г. От горното, адм. орган е констатирал несъответствие с имената и датата на раждане на лицето, които то е посочило при регистрацията и данните в предоставеното копие на афганистанска лична карта № 38039047 от 24.11.2021 г., поради което същата не може да се приеме като годно доказателство, удостоверяващо самоличността на лицето, тъй като не е представена в оригинал. От превода на предоставените сертификати и удостоверения е видно, че същите са издадени на лица, чиито имена не съответстват по никакъв начин с тези на М. Г. С.. От чужденеца са предоставени снимки, като доказателство за заеманата от него длъжност в армията на А..

След анализ на предоставените копия на документи, адм. орган е посочил, че не може да се приеме за достоверно твърдението на кандидата за заеманата от него длъжност в армията на А.. Направил е заключение, че дори и да се кредитират като

доказателство предоставените снимки от чужденеца, не може да се приеме, че той е напуснал родината си поради преследване по причини на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение и/или убеждение, тъй като чужденеца заявява, че не е бил заплашван лично по нито една от посочените причини.

Приложена е справка с вх. № МД –02 – 87/06.02. 2024 г. относно актуалната обществено – политическа обстановка в А., на която се е позовал в решението си адм. орган.

Получено е становище от ДАНС с рег. № М-1659 от 29.01.2025г., че не възразява да бъде предоставена закрила на М. Г. С. [дата на раждане] , гражданин на А., в случай, че отговаря на условията на ЗУБ.

Изготвено е становище с рег. № УП – 16 273/13.02. 2025 г. на ст.експерт в отдел „ПМЗ – кв. Военна рампа“, РПЦ – С., с което е направено предложение да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.

При така изложената фактическа обстановка, ответникът е формирал извод, на първо място, че не са налице предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ, тъй като чужденецът не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване по причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група- не е налице „основателно опасение от преследване“.

На въпрос при провеждане на интервюто защо подава молба за закрила в РБ, чужденецът отговаря, че се чувства добре в страната.

Направен е извод, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ. В оспореното решение са изложени доводи, че кандидатът за международна закрила не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ. Въз основа на справката относно обстановката в А. е прието, че в страната няма вътрешен или международен въоръжен конфликт и няма основание за предоставяне на субсидиарна закрила по чл. 9, ал.1, т. 3 от ЗУБ. Същевременно не са налице и други причини от хуманитарен характер за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ. С тези мотиви решаващият орган е стигнал до извода, че не са налице предпоставките освен по чл. 8 от ЗУБ, така и по чл. 9, ал. 1-3 и ал. 8 за предоставяне на кандидата на хуманитарен статут. С оглед изложеното, по молбата на М. Г. С., [дата на раждане] , гражданин на А., е отказано предоставяне на международна закрила с оспореното решение.

Ответникът е представил и по делото е приета актуална справка от 30.09.2025г., от 31.12.2024г., справка от 24.06.2024г. за общото положение в А., нивото на сигурност, отношението на талибаните към лица, свързани с предишното правителство.

От правна страна, жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от адресата на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На първо място съдът приема, че оспореното по делото решение е постановено от компетентен орган – председателят на ДАБ, предвид правомощията на този орган по чл.75, ал.1 ЗУБ. С оглед изложеното се прави изводът, че ответникът е надлежен орган и е постановил валиден административен акт.

В административното производство са спазени регламентираните правила в ЗУБ – приета е молба за международна закрила от М. Г. С., гражданин на А.,

същият е уведомен на разбираем за него език относно процедурата, която следва, видно от положен подпис върху писмено копие на Указанията, в проведеното интервю е участвал преводач от езика дари, дадена е възможност на кандидата да изложи историята си, зададени са му уточняващи въпроси.

Съдът счита, че обжалвания административен акт е мотивиран, постановен е при изяснена фактическа обстановка, както и е обсъдена е актуалната обстановка в А. и е формиран извод, че в контекста на личната бежанска история няма основание за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут. Така постановеното решение е съответно на материалния закон.

В чл. 73 от ЗУБ е посочено, че молбите за предоставяне на статут се разглеждат от Държавната агенция за бежанците, като най-напред се извършва преценка за предоставяне на статут на бежанец. В случай, че статут на бежанец не бъде предоставен, се разглежда необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут. В разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ е визирано, че статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

В конкретната хипотеза, от събраните доказателства и най-вече от бежанската история на търсещия закрила е видно, че същият е напуснал А. преди 2 години. Като причина за напускане на страната по произход сочи, че е търсил международна закрила в Б., съответно в Б., тъй като бил военен и имал проблем, там имало талибани. Но той лично заявява, че не е насилван и отвлечан, не е преследван от талибаните. Не е имал проблеми заради религията-твърди че е мюсюлманин, сунит, етническа принадлежност-пащун. Не членува в политическа партия или организация. Имал е проблеми заради делба на земя, страхувал се е за живота си.

В интервюто изрично е посочил, че спрямо него не е имало заплахи, но талибаните убили баща му и чичо му. Жалбоподателят не е имал лични заплахи или религиозни проблеми в страната си на произход от страна на групировка или други субекти, нито проблеми от етнически характер. Откакто талибаните са поели властта в А., те не са въвели официални дискриминационни политики спрямо етнически или религиозни групи. Самата принадлежност към етническата група, без данни за лично засягане на кандидата на етническа основа, не е основание за получаване на бежански статут.

Анализирайки бежанската история на оспорващия, обосновано административният орган е приел, че историята на търсещия закрила не е бежанска и причините за напускането на страната му на произход имат икономически характер. Няма данни за никакъв страх от преследване, не е заплашван и преследван, не е съден или осъждан. Намерението му не е било да подава молба за закрила в Б., а да се установи в Б.. Молбата за закрила е подал, тъй като е върнат в Б. на основание Регламент (ЕС) № 604/2013 /Регламент Д./.

От всичко изложено дотук е безспорно, че спрямо оспорващия не са налице никакви заплахи на основание на каквото е да е признак, релевантен за статута на бежанец. Изложената бежанска история не може да обуслови каквото и да е преследване, което според легалното определение на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ представлява нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до

нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост, а действия на преследване или потенциална заплаха от преследване по отношение на оспорващия липсват, който факт се потвърждава и от изявленията му, че спрямо него никой не е упражнил насилие или пък е отпразил каквато и да било заплаха.

С оглед на това, по отношение на оспорващия не са налице предпоставките по чл. 8 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец, защото той не е бежанец по смисъла на Женевската конвенция от 1951 година, а мигрант, търсещ по добър живот. "Мигрант", съгласно Наръчника по процедури и критерии за определяне статут на бежанец на службата на ВКБООН- това е лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец, доброволно напуска страната си, за да се засели другаде, като той може да прави това от желание за промяна или приключение или по семейни, или други причини от личен характер, а ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец.

Законосъобразно административният орган е приел, че по отношение на оспорващия не са налице и основания за прилагане на хуманитарен статут. Последният според определението, визирано в чл. 9 от ЗУБ се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Разпоредбата на чл. 9 от ЗУБ възпроизвежда разпоредбата на чл. 15, б."в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Според разпоредбата на параграф 1а от ДР на ЗУБ този закон въвежда разпоредбите на Директива 2004/83/ЕО, като в текста на чл. 15, б."в" от последната са посочени като тежки посегателства: "тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт".

От събраните доказателства и най-вече от бежанската история на оспорващия не може да се приеме, че същият е напуснал страната си А., поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, нито е заплашен от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание, защото той не е имал никакви проблеми както с официалните власти, така и с която и да било групировка и спрямо него не съществува и бъдещ или евентуален риск от посегателство. Ситуацията в А. изключва приложението на чл. 9, ал.1, т. 3 от ЗУБ и възможността за получаване на хуманитарен статут само въз основа на общата ситуация на несигурност и насилие в страната по произход. В А. няма нито вътрешен въоръжен конфликт, нито страната е в международен въоръжен конфликт, които да застрашават сигурността на цивилните лица. Въз основа на актуалната справка за А. се прави извод, че не са налице и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 30 януари 2014г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл.15, б. "в" от директива 2011/95/ЕС, които се

преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. Следва да се посочи, че справките за актуалното положение в А. на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС са изготвени, като са посочени източниците на информация, поради което възражението в тази насока в жалбата е неоснователно.

Доводът на оспорващия, че административният орган не е обсъдил всички факти, свързани с личното му положение в страната му на произход, не се подкрепя от доказателствата по делото. Не на последно място следва да се посочи, че оспорващия е запознат с Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република Б., включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила. Не съществува нито висока степен на индивидуална опасност, нито опасност вследствие на индивидуалните му характеристики и в този смисъл не покрива условията за субсидиарна международна закрила по чл. 9, ал. 1, т. 1, 2 и 3 ЗУБ за да се признае хуманитарен статут. Не са налице предпоставките за такъв статут и по чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, доколкото жалбоподателят не заявява член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в Република Б.. Личните, респ. икономическите мотиви на жалбоподателят да остане в Б. не могат да бъдат оценени като хуманитарни по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, както правилно е приел и административният орган.

Предвид социалната и икономическа обстановка в А., връщането на жалбоподателя в страната по произход не нарушава човешките му права, нито забраната по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ. Правителството полага усилия за управление на икономиката на страната. Има признаци на умерено икономическо съживяване, вносът е увеличен с 36% за първите пет месеца на 2023 г., което предполага, че има възстановяване на търсенето в икономиката.

Изложеното по - горе налага извода за законосъобразно постановен от административния орган отказ за международна закрила предвид липсата на хипотезите по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ.

С оглед на основното възражение на оспорващия, че интервюто е проведено на език дари, който трудно разбира, следва да се посочи, че оспорващия пред ДАБ е декларирал, че езика, който разбира и на който да му се превеждат документите в ДАБ е пащу/дари, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език, в присъствие на преводач, се е подписал/стр. 100,101,104/. Т.е. като разбираеми езици са посочени пащу/ дари. Проведеното интервюто с оспорващия в ДАБ е оформено в нарочен протокол и е подписан от длъжностно лице, интервюиран и преводач, като се посочва, че текстът е преведен на разбираем език за чужденеца - дари. И изрично в протокола е записано, че не са съществували комуникативни пречки. В заключение, следва да се посочи, че съставения протокол, в който е обективизирано интервюто е подписан без възражение от чужденеца, от интервюиращ орган, от преводача - за точността и верността на превода. От друга страна не е оспорена доказателствената сила на този протокол.

Следва да се посочи още, че справките за актуалната общественно-политическа обстановка в А., представени от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ са също официални свидетелстващи документи за отразените в тях обстоятелства, съставени по установен ред и форма и се ползват с материална доказателствена сила за установените в тях обстоятелства.

В този смисъл съдът не констатира съществени нарушения на адм.производствените

правила при провеждане на интервюто, които да са довели до нарушаване правото на защита на оспорващия.

С оглед изложеното, правилно ответникът по същество е приел, че молбата е неоснователна и я е оставил без уважение, поради което и жалбата следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана. По никакъв начин не са оборени мотивите на адм. орган, както и оспорващия не представи доказателства за твърденията в жалбата си.

На основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С. - град, I-во отделение, 4 – ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на М. Г. С., гражданин на А. ЛНЧ [ЕГН], адрес [населено място], [улица] РПЦ на ДАБ на МС срещу Решение № 1741 от 17.02.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ